

Jsme se v sobotu vydali. S Tali nadupanou po klidovém režimu. A s Rumíčkem natěšeným na balonek. Když jsme vystoupili z auta a Tali uviděla ten prostor, rozklepala se zas jak šnuptychl z rychlíku. Ale - dokázala se uposlušit, a sedět celou dobu, co na ní Brtník namontovával stopku a ke stopce přimontovával naopak vodítko, aby se to líp drželo. Jak se dalo předpokládat, když dostala volno vypálila svým stylem nula-sto a na konec stopky dorazila v pikosekundě. Poté proběhlo lonžování divokého mustanga a poté objevila na protější louce myšodíry a lítala tam jak dítě, když mu dají k dispozici celou cukrárnu. A nám se občas podařilo urvat kus její pozornosti.

Pak jsme vytáhli ragbič a body na našem kontě výrazně přibyly. Původní záměr jít po pláních dál jsme nakonec přehodnotili, protože přístupová cesta byla příšerně rozbahněná a ať bychom šli po ní, nebo to zkusili obejít polema, změnili bychom se zakrátko v hliněný figurky. A tak jsme se "ubytovali" vlastně hned na kraji na první pláni, která se pak svažuje dolů a je obklopená pásem lesa.

A udělali jsme to nejlepší co jsme mohli. Tali sice jevila velikej zájem o to, pustit se právě do toho lesa, ale když jsem ji posadila u Brtníka a odpochovala jí schovat ragbiče do pruhu vyšší trávy a pak ho s ní vyrazila hledat, podařilo se mi její zájem nasměrovat k nám. A pak jsme jí nechali lítat za balonkem navolno, resp. se stopkou. A zlobili jsme ji tím, že jsme si ragbiče házeli mezi sebou. Rumíček si taky přišel na svý, protože se vždycky hodilo Talířový a když odplachtila, mrsknul se balonek Rumíčkově na druhou stranu. Tali byla šťastná jako blecha. Pokaždý, když drapla balon, dala si s ním tisíc vítězných koleček a poté se i nechala přivolat a balonek předala.

Následovalo sedni a čekej ...a šup mrsknout zase balonek k tomu druhému. A honem Rumíčkově, pěkně do kopečka, ať makají. Lítali tam spokojeně oba sem a tam a bylo to moc hezký, takhle je vidět šťastný. Jen teda se nemusela u toho ještě fedrovat bobkama od zvěře □ . V nejlepším se má přestat a tak jsem odmávla Brtníkovi, který v ten moment byl s Tali ode mě hodně daleko, že končíme, ať si to nezkazíme. A hezkou chůzí jsme se vraceli plání zpátky k autu.

Kousek od něj jsme si s Tali hodily ještě trošínku, jen malilinkatě poslušnosti a pak už jsme hezky řapaly zs klukama. Když do úvozu vjelo auto, byla Talinka za hodnou a přesně poslechla to, co jsem jí řekla. Hópla na hranu úvozu, tam počkala, až auto přejede a pak

Na Mořinský pláň.

jsme pěkně civilizovaně spolu došli už k tomu autu. Doma oba vytuhli a nabírali síly na večer. Přijela nám prima návštěva a tak bylo jasné, že u toho nebudou chybět. □